

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.943/2018/14.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia előadó bíró, dr. Vasady Loránt Zsolt bíró

Az I. rendű felperes: I.rendű felperes neve

A II. rendű felperes: II.rendű felperes neve

Az I-II. rendű felperes képviselője: dr. Földházi Zsolt ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Mezei Ferenc ügyvéd és dr. Magyar János ügyvéd

A per tárgya: ingó és ingatlan birtokba adása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.199/2017/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 11.G.40.022/2017/18.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felpereseknek személyenként 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg felhívásra az államnak 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes mint lízingbeadó és az alperes mint lízingbevevő között egy telephely és egy út ingatlan lízingbe adására 2008. május 20-án számon zárt végű pénzügyi lízingszerződés jött létre, amelyben a felek mértékadó devizanemként a svájci frankot kötötték ki. A lízingszerződés részét képező üzletszabályzat lehetővé tette az I. rendű felperes számára a svájci frank és a forint árfolyamváltozás esetére árfolyam-különbözet kiterhelését, valamint a referencia kamatlábváltozásból eredő kamatváltozás érvényesítését. Az I. rendű felperes 2013. augusztus 1-jén az alperes súlyos szerződésszegésére (fizetési késedelem) hivatkozással azonnali hatállyal felmondta a lízingszerződést. Az alperes a telephelyet felszólítás ellenére nem adta az I. rendű felperes birtokába. Az út tulajdonjogát kisajátítás jogcímén 2013. december 19-én szerezte meg.

- [2] A perben nem álló lízingbevevő és a II. rendű felperes mint lízingbeadó egy orvosi műszer lízingbeadására számon 2010. július 12-én zárt végű pénzügyi lízingszerződést kötött. A felek mértékadó devizanemként a szerződés 4., 5., 6. pontjában az eurót jelölték meg, továbbá „euró 1 hónapos kamatperiódust” és „fix devizakonstrukciót” kötöttek ki. A lízingszerződés részét képezte a II. rendű felperes üzletszabályzata. A II. rendű felperes mint lízingbeadó, a lízingbevevő mint engedményező és az alperes mint engedményes között 2012. június 18-án számon engedményezéstartozásátvállalási szerződés jött létre, amely alapján a lízingszerződésben az alperes a lízingbevevő helyébe lépett. Az értéknapi esedékessé váló teljes tartozást az értéknapot követően esedékessé váló díjakba beépítve vállalta megfizetni, amelyre tekintettel a II. rendű felperessel együtt vállalta az egyedi lízingszerződés külön okiratba foglaltan történő módosítását. Az engedményezéstartozásátvállalási szerződés 12. pontjában a felek rögzítették, hogy miként számolnak el egymással. A II. rendű felperes mint lízingbeadó és az alperes mint lízingbevevő 2012. június 18-án a lízingszerződést az előbbieknél megfelelően módosította. A II. rendű felperes 2013. augusztus 13-án a lízingszerződést az alperes súlyos szerződésszegésére (fizetési késedelem) hivatkozva azonnali hatállyal felmondta, és felszólította a lízingtárgy átadására. Az alperes nem tett eleget a felszólításnak.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] Az I. rendű felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 98. §-ára, 193. § (1) bekezdésére és az üzletszabályzatra alapított keresetében arra kérte kötelezni az alperest, hogy adja a birtokába a telephelyet. A II. rendű felperes keresetében az orvosi műszer birtokba adását kérte azzal, hogy amennyiben azt az alperes nem adja át, másodlagosan kötelezze őt a bíróság 5.000.000 forint ellenérték megfizetésére. A felmondásra tekintettel a II. rendű felperesnek is az volt az álláspontja, hogy az alperes jogalap nélkül van a dolog birtokában, ezért köteles azt a régi Ptk. 193. § (1) bekezdése alapján átadni, figyelemmel a régi Ptk. 98. §-ára.
- [4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy adja a telephelyet 30 nap alatt az I. rendű felperes, az orvosi műszer pedig 5.000.000 forint értékben 15 napon belül a II. rendű felperes birtokába. Rendelkezett a perköltség, illetve a le nem rótt eljárási illeték viseléséről, amelyeket teljes egészében az alperesre terhelte.
- [6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság kijavított ítéletével helybenhagyta az elsőfokú ítéletet, és kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű felperesnek 500.000 forint, továbbá a II. rendű felperesnek 100.000 forint másodfokú eljárási költséget, míg az államnak felhívásra 2.500.000 forint fellebbezési eljárási illetéket.
- [7] Az indokolásában kifejtettek szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I. rendű felperes és az alperes között az ingatlanokra, míg a II. rendű felperes és az alperes között az orvosi műszerre zárt végű pénzügyi lízingszerződések jöttek létre, amelyek elválaszthatatlan részét képezték az üzletszabályzatok. Az egyedi lízingszerződésekből kitűnt, hogy a mértékadó devizanem az ingatlanoknál svájci frank, míg az ingóságnál euró, továbbá mindkét esetben fix devizakonstrukciós megoldást választott a lízingbevevő. E szerződési kikötésekből, valamint az üzletszabályzatok árfolyamkockázatot a lízingbevevőre telepítő rendelkezései alapján megállapítható volt, hogy a szerződések deviza alapúak. Az 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) a 2. számú melléklete I.11. pontja a pénzügyi lízing ellenszolgáltatásaként a lízingdíjat a tőketörlesztő és kamattörlesztő részletek együttes összegében határozza meg. A per

tárgyát képező zárt végű lízingszerződések alapján a futamidő szerződésszerű leteltével a lízingbevevő automatikusan tulajdonjogot szerzett volna a lízingtárgyakon. A futamidő alatt azonban a lízingtárgyak tulajdonosai a lízingbeadó I., II. rendű felperesek. A fix devizakonstrukcióból adódóan mindkét szerződésben a szerződéskötés időpontjára nézve meghatározott lízingdíjon felül, a devizaárfolyamok kedvezőtlen változása esetén árfolyamkülönbséget megfizetésére is köteles volt a lízingbevevő alperes. Az árfolyamváltozásból adódó fizetési kötelezettséget a lízingszerződések üzletszabályzatai kellő részletességgel szabályozzák. A lízingbeadókat kedvezőtlen árfolyamváltozás miatti többletköltség áthárítás, valamint a szerződésekben kikötött egyéb időszakos költségek felszámításának joga is megillette, amelyet a lízingszerződésekhez kapcsolódó, pontosan vezetett folyószámla-kimutatás nyomon követhetően tartalmaz. Az alperes nem hivatkozhatott alappal arra, hogy kizárólag a lízingdíjak fizetése mentesítette őt az egyéb tartozások fizetési kötelezettsége alól. A lízingdíjon felül fizetendő rendkívüli árfolyamváltozás és költségekkel történt késedelembe esés is olyan súlyú szerződésszegés, amely maga után vonhatta az azonnali felmondás jogkövetkezményét [rég. Ptk. 321. § (1) bekezdés].

- [8] Az ingatlanokra kötött lízingszerződés folyószámla kimutatása a felmondást megelőzően, már 2013. május 6-tól a folyamatos lízingdíj-, illetve árfolyamváltozási kiterhelések teljesítésének elmaradását mutatja (9/F/2.). Az I. rendű felperes az üzletszabályzat alapján jogszerűen élhetett azonnali felmondási jogával, amelyet az alperessel történő közlés 2013. szeptember 11-vel hatályossá tett. Az alperes alaptalanul hivatkozott a lízingszerződés időközbeni lehetetlenülésére. Döntő jelentősége ugyanis a tulajdonosváltozás időpontjának van, erre pedig 2013. december 19-én, azaz a felmondás hatályának beállta után került csak sor az út esetében. Az orvosi műszerre kötött lízingszerződés elszámolását nyomon követő II. rendű felperesi folyószámla-kimutatás (9/F/4.) szerint a szerződés felmondását megelőző hónapokban jelentős lízingdíj-, és egyéb kamat-, költségtartozása halmozódott fel az alperesnek. Ennek megfelelően az üzletszabályzat alapján a II. rendű felperest is megillette az azonnali felmondás joga, amelyet hatályosan közölt az alperessel.
- [9] Nem volt helytálló az alperes álláspontja a II. rendű felperessel létrejött jogviszonyhoz kapcsolódó engedményezés-tartozásátvállalási szerződés értelmezését illetően sem. A külön írásba foglalt alakissággal megkötött, 2012. június 18-i keltezésű szerződéssel (11.G.40.162/2016/1/F/5.) az alperes a teljes fennálló (lejárt és nem lejárt) tartozást átvállalta [rég. Ptk. 332. § (1), (2) bekezdés]. Az engedményes és a lízingbeadó egyúttal rögzítették, hogy az engedményes az értéknapi esedékessé vált tartozást az értéknapot követő díj részeként köteles megfizetni, erre a felek között külön írásbeli megállapodás is létrejött. A megállapodás jogi lényegét tekintve a felek a lízingszerződésben alanyváltozást kívántak elérni. A szerződés 12. pontja az alanyváltozás számviteli rendezését célozta. Az engedményező és az engedményes e pont tekintetében jelentették ki, hogy egymással elszámoltak, és a II. rendű felperes felé követelésük nincs. A megállapodás 12. pontja ezért az 1., 2. pontban foglalt tartozásátvállalás összegét nem befolyásolta.
- [10] A felek közötti lízingjogviszony megszűnése egyidejűleg egy elszámolási helyzetet hozott létre. A szerződésekre irányadó szabályszerű elszámolás előfeltétele, hogy az alperes a lízingbeadó felperesek részére a lízingtárgyakat birtokba adja. A dolog kiadására irányuló kereseti kérelemből adódóan a felek közötti elszámolás nem a jelen per tárgya. A kereset jogalapját az támasztja alá, hogy az azonnali hatályú felmondások kiváltották a lízingszerződések megszűnésének joghatását, és ezzel az alperes elveszítette a lízingtárgyak használati jogosultságát.
- [11] Az alperes közbenső ítélet meghozatalára irányuló kérelmének figyelmen kívül hagyásával az elsőfokú bíróság nem követett el lényeges eljárási szabálysértést. A bíróság belátásától függ, hogy hoz-e közbenső ítéletet. Az alperes viszontkeresetet nem terjesztett elő, így védekezéséért felhozott állításaira nézve egyébként sem kérhette alappal közbenső ítélet meghozatalát.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a másodfokú bíróság új eljárásra, valamint új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [13] Az ingatlanokra kötött lízingszerződés vonatkozásában álláspontja szerint a másodfokú bíróság megsértette a 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 42. § (1) bekezdésében foglaltakat. Az 1/2018. számú gazdasági jogegységi határozatban ugyanis a Kúria kimondta, hogy a bizonyítási kötelezettség nem kizárólag a felmondólevél megküldésének igazolását jelenti, a felmondás jogszerűségét is bizonyítani kell. Az I. rendű felperes nem bizonyította, hogy a telephely vonatkozásában volt-e lejárt tartozás, amennyiben igen, milyen összegű. A maga részéről a lízingbeadó kimutatásaiból készített táblázatban bizonyította, hogy a felmondás időpontjában túlfizetésben volt. A másodfokú bíróság az ítéletét a bizonyítatlan felperesi állításra alapozta. A jogerős ítélet a Kúria 1/2016. Polgári jogegységi határozatába foglaltakat is sérti, mert a másodfokú bíróság a szerződésben eredetileg nem szereplő deviza lízingösszeget alkalmazott. Téves az a megállapítása, miszerint a felek „deviza fix” törlesztésben állapodtak meg, hiszen a lízingszerződésben nincs meghatározva svájci frankban a törlesztőrészlet. Devizaösszeg a szerződésbe akkor sem kerülhetett volna bele, ha az értesítők tartalmazták volna. A devizában való nyilvántartásra kizárólag a régi Ptk. 231. § (1) bekezdése, a 2000. évi C. törvényben megállapított számviteli alapelvek és a törvény 14. § (1), (2) bekezdése, 15. § (3) és (5) bekezdése, 16. § (3) és (4) bekezdése, továbbá a 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet 9. § (19) bekezdése alapján a deviza értékelés szabályai szerint kerülhetett sor, amely a pénzügyi lízing értékére nem lehet hatással. A másodfokú bíróság azzal, hogy a folyósított 29.500.000 forint devizában nyilvántartott lízingtőke helyett további 100.000.000 forint értékű ingatlant rendelt birtokba adni, és ezáltal jogalap nélküli gazdagodáshoz juttatta az I. rendű felperest, eltért a 6/2013. Polgári jogegységi határozat III. rész 1. pont 6. bekezdésében foglaltaktól. A két ingatlanra vonatkozó lízingkövetelés megalapozottságát úgy mondta ki, hogy az I. rendű felperes az egyik ingatlan átadására nem képes. A perben nem került igazolásra, hogy mi az a követelés, amelyet az I. rendű felperes az átadható ingatlan vonatkozásában tartott nyilván a felmondáskor. Az elszámolást a másodfokú bíróság az ingatlan birtokba adását és értékesítését követően rendelte megejteni, amely jelentős vagyonejtölődást eredményez a felek között.
- [14] Az orvosi műszerre kötött lízingszerződés tekintetében a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az engedményezés-tartozásátvállalási megállapodás 12. pontjában rögzítettek szerint az összes lejárt tartozás 1.363.010 forint volt. Ez az összeg a megállapodás értelmében az esedékessé váló díjakba beépítve került megfizetésre. A 12.2. pont értelmében az engedményes a lízingbeadó felé a termékértékesítési számlában megjelölt piaci ár és az átvállalt tőketartozás összegének különbözetével, azaz 6.305.264 forinttal tartozik. Ha a szerződésben más átvállalt összeg van megjelölve, úgy a II. rendű felperes tévedésbe ejtette. Az engedményezés-tartozásátvállalási megállapodás 10.1. pontjában megjelölt külön okirat létezésének bizonyítására a II. rendű felperes több szempontból is aggályos, bizonyító erővel nem rendelkező okiratot csatolt. A másodfokú bíróság az engedményezés-tartozásátvállalási megállapodásban nem szereplő, soha nem közölt és el nem fogadott összeg átvállalását állapította meg. A ténylegesen átvállalt összeget maradéktalanul megfizette, így a szerződés felmondásának időpontjában nem volt tartozása. Nem vált továbbá világossá a per során, hogy ha a felperes ingó kiadására terjesztette elő a keresetét, mi alapján követelt pénzteljesítést, és mely okból éppen 5.000.000 forintot. A jogerős ítélet nem rendelkezik arról, hogy amennyiben az érték nem éri el ezt az összeget, az ítélet szerinti kötelezés teljesítéséhez hogyan kell az értéket növelni. A másodfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy nem terjesztett elő viszontkeresetet. Az elsőfokú eljárás során folyamatosan jelezte viszontkereseti igényét azzal, hogy a pontos összeg megjelölése a közbenső ítéletet követően lesz lehetséges. Kérése ellenére nem született közbenső ítéletet abban a körben, hogy eltért-e az átvállalt összeg az

- engedményezés-tartozásátvállalási megállapodásban rögzített összegtől. A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a régi Pp. 386/H. §-ában foglaltakat
- [15] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a felperesek jogi képviselője részére megállapított ügyvédi munkadíjat is sérelmezte. Kérte, hogy a Kúria azt a megállapított összeg 10%-ára mérsékelje, mivel a felperesek önálló beadványt nem terjesztettek elő, így a munkadíj külön-külön megfizetésére kötelezés „ugyanazon beadványok kétszeres megfizettetése”.
- [16] Az I. és II. rendű felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A régi Pp. 270. § (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A korábban eljáró bíróságok olyan kérdéssel kapcsolatban, amellyel erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, jogszabálysértést sem követhettek el, ezért a jogerős ítélet csak olyan kérdésekben támadható, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt (BH1995. 163.). A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő, kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [rég. Pp. 272. § (2) bekezdés]. A felülvizsgálati kérelem ezen együttes törvényi feltételeknek akkor felel meg, ha abban a fél egyrészt konkrétan megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt tartalmilag is körülírja a hivatkozott jogszabálysértést és kifejti az arra vonatkozó jogi álláspontját, vagyis ha a jogszabálysértésre vonatkozó hivatkozása indokait is ismerteti [1/2016. (II. 15.) PK vélemény]. A régi Pp. 275. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően eljárva a Kúria a jogerős ítéletet kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.
- [18] A per tárgyává tett ingatlan lízingszerződéssel kapcsolatban az alperes egyrészt arra hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében, hogy a bírói gyakorlattal ellentétesen járt el a másodfokú bíróság, amikor az I. rendű felperes felmondásának jogszerűsége tekintetében bizonyítatlan felperesi álláspontra alapozta az ítéletét. A Kúria e hivatkozást nem vizsgálhatta érdemben, mert annak körében a felülvizsgálati kérelem nem tartalmazott megsértett jogszabályi rendelkezésként a bizonyításra vagy a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabályhelyet. Nem volt érdemben vizsgálható az alperes régi Ptk. 231. § (1) bekezdésében, valamint a 2000. évi C. törvényben és a 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendeletben foglaltakra alapított érvelése sem, mivel az alperes a per korábbi szakaszában nem kifogásolta, hogy a lízingszerződésben nincs meghatározva svájci frankban a törlesztőrészlet, és nem sérelmezte az árfolyamkockázatot rá telepítő szerződési kikötéseket. A korábbi eljárásnak ehhez képest nem volt tárgya az a jogkérdés, amelynek megítélését illetően a felülvizsgálati kérelemben a bírói gyakorlat megsértését állította. A zárt végű pénzügyi lízingszerződés fogalmát meghatározó Hpt. rendelkezés megjelölésével az alperes a másodfokú bíróság által alkalmazott elszámolás felülvizsgálatát kérte. Arra hivatkozott, hogy a bíróság a lízingszerződés teljesítésének lehetetlenülésén alapuló elszámolás helyett olyan elszámolást alkalmazott, amely vagyonelemtőlódást eredményezett. A Kúria e körben arra mutat rá, hogy az ingatlanok tulajdonjogát az alperes a futamidő szerződésszerű leteltével szerezhette volna meg. A másodfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy a futamidő alatt a használatra a lízingszerződés alapján volt jogosult, a lízingtárgyak mindvégig a lízingbeadó I. rendű felperes tulajdonát képezték. A lízingbe adott út tulajdonjogát az I. rendű felperes a felmondás hatályának beállta után vesztette el. A tulajdonosváltozásra csak az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel, 2013. december 19-én került sor. A felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva a felmondást jogszerűnek kellett elfogadni. Az alperes nem szerezte meg a tulajdonjogot, a használati jogosultsága a felmondással megszűnt, és elvesztette a lízingtárgyak birtoklásának jogát. A Kúria egyetértett a másodfokú bíróság azon álláspontjával is, miszerint a perbeli szerződésekre irányadó szabályszerű

elszámolás előfeltétele az, hogy a lízingbevevő a lízingbeadó részére a lízingtárgyakat birtokba adja. Ezt követően a felek közötti elszámolási jogviszony keretében kell az üzletszabályzatokban részletesen körülírt módon az elszámolást lefolytatni. Mindezen elszámolási kérdések a perben még nem merültek fel. Az elszámolásra nem volt előterjesztve sem kereset, sem viszontkereset. A keresetnek az volt a jogalapja, hogy az alperessel közölt azonnali hatályú felmondás kiváltotta a lízingszerződés megszűnésének joghatását, és ezzel az alperes elveszítette a lízingtárgyak használati jogosultságát.

- [19] Az orvosi műszerre kötött lízingszerződés vonatkozásában a felülvizsgálati kérelemben az engedményezés-tartozásátvállalási megállapodás 12. pontja alapján az alperes azt vezette le, hogy csak tőketartozása volt. A jogerős ítéletben a másodfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy a szerződés értelmezését illetően az alperesi álláspont miért nem helytálló. A felülvizsgálati kérelem nem tartalmazta, hogy miért lenne jogszabálysértő a szerződés értelmezése körében a jogerős ítélet. Az alperes arra hivatkozott, hogy nem jött létre a lízingszerződés módosítása. A bizonyítás eredményének mérlegelését azonban a Kúria a megsértett jogszabályi rendelkezés megjelölésének hiányában nem vizsgálhatta. Nem képezhette ebből következően felülvizsgálat tárgyát az alperes által a szerződésmódosítás hiányából levont jogi következtetés sem. Az ingóság értékének megfelelő összeg behajtása iránti végrehajtás esetén kaphat szerepet az 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 179. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az, hogy a bíróság az orvosi műszer értékét megállapította. A jogerős ítéletben megállapított értéktől a végrehajtást elrendelő bíróság eltérhet, és a felek észrevétele alapján szakértői bizonyításra is sor kerülhet (BH1993. 440.). A közbenső ítélet vonatkozásában az alperes tévesen hivatkozott a régi Pp. 386/H. §-ában foglaltakra, ez ugyanis a kiemelt jelentőségű perekben alkalmazandó eljárásjogi rendelkezés, a jelen perben viszont nem e szabályok szerint kellett eljárni. A bíróság belátásától függött, hogy hoz-e közbenső ítéletet. A per adatai alapján a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes viszontkeresetet nem terjesztett elő.
- [20] A perköltség megállapítását az alperes a felülvizsgálati kérelemben anélkül sérelmezte, hogy megjelölte volna a megsértett jogszabályi rendelkezést, ezért a kérelme ebben a részében is alkalmatlan volt az érdemi felülvizsgálatra.
- [21] A Kúria mindezekre tekintettel a jogerős ítéletet a régi Pp. 257. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [22] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, így az alperes a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesek jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni. Ennek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján - a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenység munka- és időigényéhez igazodóan - mindkét felperes esetében 50.000 forintban állapította meg. Az alperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. évi törvény 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak felhívásra megfizetni.
- [23] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.
- [24] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2019. szeptember 23.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Vasady Loránt Zsolt

s.k. bíró